

גליזן 191
פרי תולדות
ב' כסלו תשפ"ז

ילדי הצדיק

טל של תחיית המתים

מודברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

יצאנו לדרך - תשפ"ג

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

הייתי צריך לסדר משהו חשוב במשרדי מס הכנסה, קבעתי לשם תור בצוותא עם חבר נוסף אך בהגיע זמן התור התעכב החבר בחצי שעה.

הבנו שהפסדנו את התור, מה עושים? תרמנו 50 ₪ לילדי הצדיק וקיבלו אותנו למרות האיחור.

"ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ" (בראשית כ"ז כ"ח). זה ברפת יצחק ליעקב, שיעקב מקבל מטל השמים. עשו יצא מדעתו, "וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו" (שם שם מ"א). למה עשו כל כך שונא את יעקב? הרי עשו מקבל את כל העולם חוץ מארץ ישראל! הרי עשו מקבל את ארנגטינה, את פרו, את צ'ילי, את כל אמריקה הדרומית, את כל ארופה, את קנדה הוא מקבל, יוהנסבורג, הוא מקבל את הודו, הוא מקבל את סין, והוא מקפא ביעקב, שקבל חתיכת מדבר, (את ארץ ישראל) עשרים אלף קילומטר מרובע, ששליש רק רבעי זה רק מדבר.

למה "וישטם"? את קבלת המקומות הכי יפים בעולם? מה הוא מקפא עד כדי כך שאמר "ואהרנה את יעקב אחי"? אני רוצה להרוג את יעקב אחי שלי. למה הוא גנב לי את הברכה? הוא לא גנב לך שום ברכה, קבלת את כל פדור הארץ. הרי קבלת ברכה בדיק באותו לשון כמוהו: על הארץ ועל הטל "משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל". למה הוא אמר: "יקרבו ימי אבל אבי" ואהרוג את יעקב.

"וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי". אלא יעקב קיבל את הברכה "מטל השמים", כי יעקב לומד תורה, יעקב מקבל טל של תחית המתים. כל זה כתוב במגלה עמקות. עשו בכה לאביו "הלא אצלתי לך ברכה" גם אני רוצה תחית המתים. כשאדם לומד תורה, הוא יכול להחיות מתים. "מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש" - אדם לומד תורה עשרים וארבע שעות, הוא יכול להחיות מתים. זה היה הקנאה של עשו ביעקב. הוא - יעקב, יכול להחיות מתים, אני (עשו) ימות, והוא יחיה וגם יחיה מתים.

דבר המשיגיה

ילדים צדיקים ומתוקים
שלום וברכה!

"הלעיטני נא", זאת הייתה בקשתו של עשו; יעקב שמע, אל תביא לא צלחת ולא כפית, אני פותח פה גדול ואפתה שפוד את האכל לפי.

התוצאות לא אחרו לבא; "ויאכל וישת, ויקם וילך ויבז עשו את הברכה". - "העיד הכתוב על רשעו".

מי שאכל כמו גוי מתנהג בהתאם, כנגד זה יהודי שאכל בדרך ארץ, במתינות, כאלו הוא אכל מול אדם חשוב. הוא לא שוכח חלילה ברכה לפני האכל, ברכה אחרי האכל. האכל הוא קדוש, האכל מעדן אותו ונותן לו כח לעבודת ה'.

(חיי מוהר"ן - אות תקט"ו) "הזהיר שלא לאכל בהלעטה הינו במהירות בדרך גורו, כי זהו בחינת: "הלעיטני נא", רק להרגיל עצמו לאכל במתינות בישוב הדעת ובדרך ארץ בדרך שאוכלין בדרך ארץ כשישב אדם חשוב על השלחן, כך יאכל תמיד אפלו כשאוכל לבדו:"

בברכת א גוט שבת,
המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: הבעל שם טוב הביא בן לר' יהושע שהיה חשוך בנים, בתנאי שתמיד ישמרו על הילד. באחת הפעמים האומנת השאירה את הילד לבד והוא נעלם. אודליה הבת של הבעש"ט הלכה על ציון אביה ובשם אביה הביאה את הבשורה: צא לדרך והבן ימצא.

מלא תקווה, שב ר' יהושע אל ביתו, ומבלי להתמהמה, ציוה לרתום את הסוסים לעגלתו, נטל צידה, לבש כלי גולה, ויצא למסע.

שמונה שבועות תמימים, נע ר' יהושע ונד בדרכים. נסע כל העת לפאת מזרח, ולא חדל מנסוע, כי אם בכדי לינת לילה - ומיד עם בוקר המשיך, או כדי שביתת שבת קודש - ומיד עם בוקרו של יום ראשון חזר למסעו.

בכל מקום בוואו מתייצב היה לפני מארחיו, ומגולל את מסכת העלמו המיסתורי של בנו הפעוט בן החמש. השומעים, נאנחו עמו, נדו לו בראשם, והעתיירו בעדו, כי יזכה למילוי תוחלתו הנכספת, למצוא את הבן האובד, ולהשיבו ביתה.

בראשית השבוע התשיעי לנדודיו, הגיע ר' יהושע לקראת ערב, לפונדק יהודי. כדרכו, פתח וסיפר את סיפורו באוזני הפונדקאי. לפתע, ספק הפונדקאי את כפיו בהתרגשות, וקרא בקול נבעת:

"אללוי! כמה מר! מן הסתם, בנך הוא זה, אפוא!" - - -

לאחר שנרגע קימעה, החל משבר את אוזני האב הנדהם, ואמר:

"זה למעלה מחודשיים, שעברה הרינה בעיר, כי אימץ לו אדון העיר, ילד כבן חמש, לבן. ערירים הם, האדון והאדונית, ועתה, לעת זיקנה, החליטו לאמץ להם ילד, כדי להוריש לו את הונם אחריהם. ביום בהיר אחד, נודע לרבים כי מצאו את אשר ביקשו, וילד פעוט הובא אל טירתם.

עתה, כשומעי את סיפורך, עולה בלבי השערה, כי בנך האובד, הוא הוא הילד אשר הובא אל הטירה!" - - -

"אנא! יהודי רחום!" - פנה ר' יהושע אל הפונדקאי, תוך שהוא פורץ בבכי קורע לב - **"אם זכית להיות המתחיל במצוה, ולגלות לפני את קצה החוט הראשון לאיתור בני האובד, הואל נא, במטותא ממך, להמשיך באותה מצוה, וסייע לי להציל את בני מציפורני חוטפיו!"**

היכן אתה?

סיפור בהמשכים | פרק ב'

בכיתו הנוראה של האורח, זיעזעה את כל הנוכחים בבית, ועיני הכל נתלחלו בדמעות של כאב ושל השתתפות בצער. מצחו של הפונדקאי נחרש קמטים, ואגלי זיעה גדולים ביצבצו ממנו. ניכר היה, כי מחשבותיו פועלות בקדחתנות, וכי נכון הוא לסייע לאורחו האומלל בכל לבו ונפשו. אולם, לאחר זמן ניכר של אימוץ המחשבה, פשט את ידיו לצדדים, עקר אנחה כבדה מחזהו ואמר:

"צר לי, יהודי יקר! אך לא נראה לי, כי יש בידי לסייע לך!"

לאחר היסוס קל, המשיך:

"דומני, כי מוטב יהיה, לוא אצייר בפניך את התמונה לאמיתה, ולא אניח לך לשגות באשליות שוא! ובכן, דע, אפוא, כי רשע מרושע הוא האדון הלז; שונא ישראל נוטף ארס; ואינני מאמין, כי קיימת איזושהי דרך בעולם, לחלץ את טרפו מבין מלתעותיו! ערכאות - לא יחרידוהו, כי על כן מקורב למלכות הוא; ידו בכל משלה, ומי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל!"

איש מאנשי החוק, גם לא יעז להסתכסך עמו! ואילו בדרכי שלום, באמצעי תחנונים ושיכנוע - על זה נאמר: **"דבר אל העצים ואל האבנים!..."** לא הוא האיש, אשר יטה בכלל אוזן לכך! רשע עריץ הוא, ולבו - לב אבן! - - -

אולם הדברים לא קנו שביתה בלבו של האב האומלל.

"לא בכדי, נדדתי וטולטלתי עד הלום!" - פתח והשיב - **"אם עשה לי הקדוש ברוך הוא את הנס הזה, להנחותני בדרך אמת ולזכותני לעלות על עקבות בני האובד - אין זה נס בכדי! גם דברו של קדוש ישראל, הבעל שם טוב, לא ישוב ריקם! אם זכיתי להגיע עד הלום, אות הוא, כי מן השמים מסייעים אותי! לא אזון, אפוא, מכאן, עד אשר אצליח, בסיעתא דשמיא, לחלץ את בני מיד שוביו!"**

"ואתה יהודי יקר!" - פנה ר' יהושע אל הפונדקאי - **"אם יש את נפשך לרכוש לעצמך חלק במצוה רבה זו, של פדיון שבויים והצלת נפש מישראל, עשה נא עמדי חסד ואמת, וטרח נא, לפחות, לגלות אי אלו פרטים מן הנעשה בטירת האדון על אודות הילד המאומץ! אולי תוכל לשחד את מי ממשרתי הטירה, ולדובבו בנידון, ואפשר, כי תקלוט אוזנך שמץ דבר מינהו, אשר יהיה בו כדי להועיל!"** - - -

המשך בשבוע הבא בע"ה.

○ וכן עֲבָר שְׁנֵימָצָא בְּמִצְוֵה וְחֹשֶׁשׁ שְׁמָא יִבְרַח, מִתֵּר לְהִזְק אֶת הַמִּצְוֵה עַל יְדֵי חֶפֶץ כָּבֵד, כִּינּוּן שֶׁהוּא כָּבֵד נְצוּד.

הצד - ט'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ אם הַצָּבִי כָּבֵד נְצוּד וְהוּא מְכֻנּוּן רַק כְּדֵי לְשִׁמּוֹר אֶת הַצָּבִי, כְּגֹוֹן שְׁחֹשֶׁשׁ שְׁמָא יִנְתֵּק אֶת קִשְׁרֵיו (או יֵצֵא מִהֶחָלָב) וְיִבְרַח, וְאִם נִתְּק הַצָּבִי מִקִּשְׁרֵיו, אֵינּוּ צָרִיךְ לִפְתָּח לוֹ אֶת הַדֶּלֶת כְּדֵי שִׁיכַל לְצֵאת.

מידי שבת בשבתו אחרי הצהריים מתאספים האבות והבנים לשעת איכות בלימוד משותף של 'אבות ובנים'

ולא רק שעת איכות, אלא קיום מצוה דאורייתא של; "ולמדתם אותם את בניכם".

ובאמת הוראה זו של העברת התורה מהאבות לבנים מדור לדור, כבר התחיל מאברהם אבינו שהקדוש ברוך הוא משבח אותו שהסיבה שבחר בו יותר מאחרים, כי הרי גם אז היו עוד לומדי תורה, כידוע שהיה את ישיבת שם ועבר והיו שם רבים שלמדו תורה.

אבל השם יתברך אומר שהסיבה שבחר דווקא באברהם ולא באחרים, הוא (בראשית י"ח - י"ט) "כי ידעתיו... אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'."

והרמב"ן במקום מפרש: "גדלתיו ורוממתיו, בעבור אשר יצוה את בניו אחריו לעשות את הישר לפני, ולכך אשימנו לגוי גדול ועצום שיעבדוני."

ה' אומר לאברהם ממך יצא עם ישראל, כי אתה לא מסתפק בלימוד תורה שלך, אתה גם מלמד את בניך תורה!

יש מי שזוכה לשבת 18 שעות ביממה על התורה והעבודה, אבל בנו היקר והחביב אינו זוכה לטעום מכל זה מאומה, את נועם התורה הוא אף פעם לא זוכה להעביר לבנו.

בכל שבת יש הזדמנות מחדש, לא מוותרים, באים האבות והבנים, ובצוותא לומדים.

מחכים לכם באולם התפילות בשבת אחרי הצהריים בין 16:10 – 15:10

הפתעות מיוחדות לאבות ולבנים.

קומיקס ברסלב

סדרה

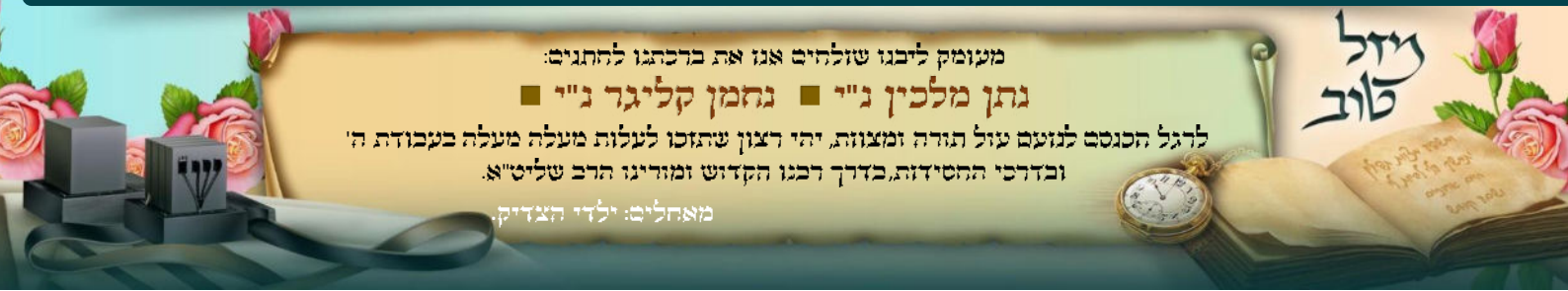
מעומק ליבנו שולחים אננו את ברכתנו לחתנים:

נתן מלכין ג"י ■ נחמן קליגר ג"י ■

לרגל הכנסת לנועם עיל תורה ומצוות, יחי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומוריגנו הרב שליט"א.

מאחלים: ילדי הצדיק.

חזל
סוב

נא לה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב לייבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

זיווג הגון

נתן בן חנה.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת
דינה.
יצחק בן שרה.
נירה בת לאה.
אהרן בן לאה.
אברהם בן חבצלת.
נעמה בת שלומית.
ברוריה רחל בת
ציפורה שושנה.

לעילוי נשמות

אברהם בן צ'לחה.

הצלחה

מרדכי בן יעל
ואברהם.
יצחק בן מרים.
שרה מעיין בת
נורית.
נפתלי בן שרה
מעיון.
מיכל בת תמר.
עילה בת תמר.
יוסף בן אילה.
תהילה בת אסתר.

רפואה שלימה

מרדכי בן מלכה.
חותם בת שרונה.
גילה בת שמיס.
יונתן בן מיכל.
רפאל בן לאה אורה.
אליה בת רעביל
טילה.
חנה בת כרמלה.
זכריהו בן חנה
ושמעון.
שאל חיים בן יונה.
שמעון בן רבקה.
שרה בת מרים.
מרים בת חנה

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
ברותניות

חברת תקוני הכללי בשבת

14:00 - 15:10

חברת אבות וזנים בשבת

15:10 - 16:10

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 - 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל

19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי.
מנצח קראוהם
המשגיח

ליקוטי עצות

מהלכות

ב. צריך להשתדל תמיד אחר כל זכות ודבר טוב שאפשר למצא
בישראל ולדון את כל אדם לכף זכות אפלו החולקים עליו
והמבזין אותו, ואי יתקן נצול תמיד ממחלוקת. ועל ידי זה עושה
קתר יקר לשם יתברך בכמה מיני אבנים טובות.

ה. על ידי שנוהרין במצות ציצית יכולין לעמוד כנגד החולקים
ולהשפילם.

ו. הרשעים והחולקים על הצדיקים, הם בחייהם קרובים
מתים, כי אין להם רוח חיים דקדשה, שנמשך רק על ידי צדיקי
אמת.

ז. מה שעל פי רב הלומדים חולקים על הצדיקים, זהו מחמת
שלומדים תורה שבעל פה, דהינו גמרא ופוסקים וכו' בגאות
גדול, ואי נעשה להם מתורה שבעל פה, פה לדבר על הצדיקים
עתק בגאון וכו'. אבל הצדיקי אמת מעלין ומתקנים כל
דבוריהם הרעים וחוזרים ועושים מהם הלכות, ומעלין
שעשועים גדולים לשם יתברך על ידי זה דיקא.

למותר לציין שכן היה, ולשנה
הבאה נולד לה בן שהוא
מגדולי ומאורי הדור.

במקרה הזה הגיעה הישועה
דרך מצות 'כיבוד אב', בזכות
המאמץ שלה שלא לצער את
אביה בבכיה – נושעה.

היה אחד
שביקש
מהגאון ר'
אריה לייב
שטיינמן
זצ"ל ברכה
שיהיו לו
בנים, ויעץ
לו שיתחזק
במצות
כיבוד אב
ואם,
ובזכות זה
יפקד,

וביאר לו דבריו על פי דברי
חז"ל במדרש תנחומא פרשת
קדושים ט"ו: "אמר הקדוש
ברוך הוא מי הקדימני
ואשלם לו תחת כל השמים לי
הוא, מי הוא זה שהקדים
כבוד לאבותיו ולא נתת לו
בנים".

הרב אלישיב זצ"ל עם יבדל"א
מורינו הרב שליט"א

אנשי הצדיק

שבחי הרין כ"ד

גם הבננו מדבריו שהיה מספר עמנו, שבימי נעוריו
בצעת שניגון וטרח בשביל עבודת השם היו לו כמה
וכמה מיני סגופים. וכפי הנשמע ומוכן מדבריו
שהיה לו כל מיני סגופים שבעולם, הן גלגול שלג
וכו' וכיוצא. ואמר, שהסגוף לאחז עצמו לבלי
לחפז עצמו כלל זהו הסגוף הגדול ביותר. דהינו
כשמנשכים לאדם הדברים השכיחים סמוך
לבשר, ודרך כל אדם לחפז עצמו בכל עת שמרגיש
איזה נשיכה. והיה מקבל זאת לסגוף, לאנס את
עצמו לבלי לעשות שום חפז, לא ביד ולא בגוף ולא
בשום אבר, ואמר שזהו סגוף גדול מאד. כי האדם
מנה, והנשיכות מתגברים אז ביותר, והוא אסור לו
לזוז בדיו ולא בשום אבר, רק מרגיש כל נשיכה
במנה. והוא סגוף גדול מאד (וכבר שמעתי זאת גם
משאר אנשים שזהו סגוף גדול מאד). והוא ז"ל
עשה הכל, כל מיני סגופים שבעולם. והכל
בתמימות ובאמת, עד שזכה למה שזכה, אשרי לו.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המעווה החשובה

המעשה הבא התרחש עם אימו של הגאון ר' יוסף שלום
אלישיב זצ"ל.

לאמו שהתגוררה בעיירה באירופה לא נולדו ילדים במשך
שש עשרה שנה. ויהי היום והיא נסעה לדרוש ברופאים בעיר
הגדולה והמפותחת
וינה.

לצערה
הרופאים
לשטעטל
משם הגיעה, לאחר
שבשרו לה שאין לה
סיכוי ללדת.

בשברון לב נסעה
האשה בחזרה לביתה.
כאשר הגיעה הביתה
התעורר אצלה רצון
לפרוק את כל אשר על
לבה, לבכות ולבכות...

אשה צדקנית זו התגוררה בקרבת אביה שהיה מגדולי הדור,
והיא החליטה שכדי שלא לצער את אבא, תלך לבכות ברפת
בקר שהיתה ממוקמת בקרבת הבית, כדי שאבא לא יצטער
בשומעו את קול בכיה.

כך עשתה, נכנסה לרפת וקול בכיה נישא בין הפרות. לפתע
עבר שם אביה הגדול וכאשר שמע את קול בכיה עצר אביה
הגדול שהבין את מצוקתה, אמר לה אז את המשפט הבא:
"אני יודע למה את בוכה. בשנה הבאה תלדי בן".

להשקיע בבית

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי
טלפוני

חיינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

לידי
המשגיח

הרב נפתלי בייק הי"ו
052.715.6621

בנדירים
פלוס

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת
קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה
בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

וכמה שאנשים
יתרמי ויתר
אבן
רשבע
הור

מורינו
הרב
שליט"א
בברכה
היסטורית:

